

UZASADNIENIE

W dniu 05 sierpnia 2017 roku st. sierż. T. S. i st. sierż. B. L. funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w G. pełnili służbę patrolową na terenie podległym Posterunkowi Policji w R.. Około godz. 2:15 zatrzymali oni w miejscowości G. (na drodze wojewódzkiej nr (...)) do kontroli drogowej pojazd marki O. (...) o nr rej. (...), którego kierującym okazał się K. B. (1). W trakcie legitymowania oskarżonego, funkcjonariusze wyczuli z jego ust woń alkoholu. Wobec powyższego K. B. (1) został przebadany urządzeniem A. Sensor IV na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 2:19 - z wynikiem 0,67 mg/l, o godz. 2:21 - z wynikiem 0,70 mg/l. Następnie oskarżony został przewieziony na Posterunek Policji w R., gdzie ponownie poddano go badaniu mającemu ustalić stan jego trzeźwości. O godzinie 2:32 urządzenie Alkometr A 2.0 wykazało u oskarżonego zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu o wartości 0,64 mg/l, o godzinie 2:33 - 0,63 mg/l, z kolei o godz. 2:54 - 0,61 mg/l.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. B. (1) (k. 38)
- protokół z przebiegu badania trzeźwości oskarżonego urządzeniem elektronicznym A. Sensor IV wraz ze świadectwem wzorcowania (k. 8-9v)
- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym A. A 2.0 wraz ze świadectwem wzorcowania (k. 10-11v)

K. B. (1) urodził się w (...) roku. Ma wykształcenie podstawowe. Jest kawalerem. Posiada dwoje dzieci, na które zobowiązany jest płacić alimenty w wysokości 600 zł. Posiada pracę w charakterze pracownika fizycznego, z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 2500 zł. Nie posiada majątku.

Dowód:

- protokół przesłuchania podejrzanego (k. 37-37v)
- pismo ze Starostwa Powiatowego w W. (k. 17)
- pismo Wójta Gminy R. (k. 15)

K. B. (1) był w przeszłości kilkakrotnie karny, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu oraz za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Za występki z art. 178a § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 06 października 2007 roku, w sprawie VI K 340/07p został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat. Postanowieniem z dnia 10 lutego 2011 roku, w sprawie II Ko 1587/10 zarządono wobec skazanego wykonanie kary 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 25 lipca 2011 roku do dnia 06 maja 2012 roku. Nadto wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 21 października 2010 roku, w sprawie II K 379/10 za przestępstwo z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby. Postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2011 roku, w sprawie II Ko 666/11 zarządono wykonanie kary pozbawienia wolności. Kara ta została objęta wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 25 stycznia 2012 roku, w sprawie II K 362/11, którą odbywał od dnia 06 stycznia 2013 roku do dnia 18 stycznia 2013 roku, będąc następnie warunkowo przedterminowo zwolniony. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 23 listopada 2015 roku, w sprawie II K 79/15, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 18 marca 2016 roku, w sprawie IX Ka 797/15 K. B. (1) został natomiast skazany na łączną karę 1 roku pozbawienia wolności za przestępstwa z art. 178a § 1 i § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 289 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. K. B. (1) odbywał łączną karę pozbawienia wolności od dnia 25 maja 2016 roku do dnia 24 maja 2017 roku.

Dowód:

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego (k. 29-30)
- - odpis wyrok Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 06.10.2007 r., sygn. akt VI K 340/07p (k. 22-22v)
- odpis wyrok Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 21.10.2010 r., sygn. akt II K 379/10 (k. 24)
- wyrok łączny Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 25.01.2012 r., sygn. akt II K 362/11 (k. 52-52v)
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 23.11.2015 r., sygn. akt II K 79/15 (k. 20-20v)
- odpis wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 18.03.2016 r., sygn. akt IX Ka 797/15 (k. 21)
- odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 10.02.2011 r., sygn. akt II Ko 1587/10 (k. 23)
- odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 16.08.2011 r., sygn. akt II Ko 666/11 (k. 25)

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanego mu czynu. Oskarżony wskazał, że jechał z miejscowości Z. do miejscowości G. i przejechał około 25 km. Zanim wsiadł do samochodu, wypił jedno piwo o pojemności 0,5 litra. Dzień wcześniej w godzinach 18.00-19.00 wypił wódkę w ilości 0,7 litra. (k. 38)

Oskarżony nie stawiał się na rozprawie głównej w dniu 21 grudnia 2017 roku, o terminie został zawiadomiony prawidłowo (k. 71)

Sąd generalnie dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, które ocenił jako spójne. (k. 38) Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnienia oskarżonego korespondują ze zgromadzonym w sprawie i uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym. Okoliczność spożywania przez oskarżonego alkoholu znajduje potwierdzenie w protokołach badań przeprowadzonych na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Uprzednia karalność oskarżonego została ustalona w oparciu o informację z Krajowego Rejestru Karnego oraz odpisy wyroków.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie ma żadnych podstaw do tego, aby podważyć prawidłowość przeprowadzonej przez funkcjonariuszy Policji czynności w postaci zbadania stanu trzeźwości oskarżonego ani też rzetelności spisanych z przeprowadzonych czynności protokołów. Sąd uznał za w pełni wiarygodne badania urządzeniem A.-Sensor IV, następnie Alkometrem A.2.0, które zrealizowano po przewiezieniu oskarżonego na Posterunek Policji w R.. Znalazły one odzwierciedlenie w protokołach z przebiegu badań stanu trzeźwości oskarżonego i wydrukach z pomiarów. Podkreślić należy, że oskarżony w czasie badania jak i bezpośrednio potem nie zgłaszał zastrzeżeń i nie żądał ponownych badań. (k. 8-9v, 10-11v)

Jako wiarygodne Sąd ocenił także pozostałe dowody z dokumentów w postaci: informacja ze Starostwa Powiatowego w W. (k. 17), pismo Wójta Gminy R. (k. 15), informacja z Krajowego Rejestru Karnego (k. 29-30), odpisy wyroków (k. 20-20v, k. 21, k. 22-22v, k. 24, k. 23, k. 25, k.52-52v) i postanowień (k. 23, k. 25). W ocenie Sądu brak było podstaw do podważenia autentyczności wskazanych dokumentów oraz informacji w nich zawartych. Dowody te zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Zdaniem Sądu w sprawie nie zachodziły żadne okoliczności, które mogłyby podważyć ich wiarygodność.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał K. B. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia i podzielił kwalifikację prawną przyjętą przez oskarżyciela publicznego, z tym jednak ustaleniem, że oskarżony czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 6 października 2007 roku o sygn. akt VI K 340/07p za czyn z art. 178a § 1 kk tj. kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie w sprawie II K 79/15 z dnia 23 listopada 2015 roku za przestępstwa umyślne wskazane w art. 178a § 1 i 4

kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 289 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą odbył w okresie od 25 maja 2016 roku do 24 maja 2017 roku, to jest występku z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Przepis art. 178a § 1 kk stanowi, iż karze podlega, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Przepisem prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jest przestępstwem powszechnym, co oznacza, że może być popełnione przez każdy podmiot zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Przedmiotem ochrony wskazanego przepisu jest bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego (główny przedmiot ochrony) oraz życie i zdrowie (dodatkowy przedmiot ochrony) – J. F., w: B., Kodeks karny, 2006, s. 320.

Z treści art. 178a § 1 kk wynika, że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze – sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie – prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Niewątpliwie K. B. (1) prowadził pojazd mechaniczny. Oskarżony kierował bowiem pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...). Sąd Najwyższy uznał, że: „pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym jest każdy pojazd drogowy lub szynowy napędzany umieszczonym na nim silnikiem, jak również maszyna samobieżna i motorower (wyr. SN z 4.2.1993 r., III KRN 254/92, OSP 1993, Nr 10). Prowadzenie pojazdu nie ma swojej legalnej definicji. Nie ma jednak wątpliwości, że prowadzenie pojazdu immanentnie łączy się z podjęciem czynności polegających na wprawieniu pojazdu w ruch, a następnie na utrzymywaniu pojazdu w ruchu (R.A. Stefański, Glosa do wyroku SN z 22.7.1993 r.; II KRN 110/93 oraz J. Wojciechowski, Kodeks karny, s. 102).

Oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. K. B. (1) został przebadany urządzeniem A. Sensor IV na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 2:19 - z wynikiem 0,67 mg/l, o godz. 2:21 - z wynikiem 0,70 mg/l. Po przewiezieniu na Posterunek Policji w R. ponownie poddano oskarżonego badaniu mającemu ustalić stan jego trzeźwości. O godzinie 2:32 urządzenie Alkometr A 2.0 wykazało u oskarżonego zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu o wartości 0,64 mg/l, o godzinie 2:33 - 0,63 mg/l, z kolei o godz. 2:54 – 0,61 mg/l. Pomiarów te są miarodajne, zostały potwierdzone w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym.

K. B. (1) kierował pojazdem mechanicznym po drodze publicznej, gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów drogowych, co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 kk wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym (drogowym lub kolejowym), wodnym lub powietrznym, (np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKa 131/04, KZS 2004/9/3). Nie może budzić wątpliwości, iż oskarżony prowadził pojazd w ruchu lądowym – jechał on w miejscowości G. drogą wojewódzką nr (...).

Występek z art. 178a § 1 kk ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. Niezbędna jest więc świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Analizując zachowanie oskarżonego od strony podmiotowej, stwierdzić należy, iż oskarżony, spożywając alkohol zdawał sobie sprawę z tego, iż nie powinien jeździć pojazdem mechanicznym, a mimo to dopuścił się takiego zachowania, umyślnie naruszając zasadę ruchu drogowego, tj. zasadę trzeźwości. Podkreślić należy, że kwestia karalności tego rodzaju zachowań jest powszechnie znana, a ponadto oskarżony był już w przeszłości skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk i art. 178a § 1 i § 4 kk.

Ustawodawca w przepisie art. 178a § 4 kk zawarł kwalifikowany typ przestępstwa z art. 178a § 1 kk, którego jednym z alternatywnie określonych znamion uzasadniających surowszą reakcją prawnokarną jest fakt uprzedniego prawomocnego skazania za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Oskarżony w dniu 05 sierpnia 2017 roku znajdując się w stanie nietrzeźwości kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 06 października 2007 roku o sygn. akt VI K 340/07p za czyn z art. 178a § 1 k, które to skazanie w dacie orzekania w niniejszej sprawie nie uległo zatarciu, należy stwierdzić, że dopuścił się on przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 kk.

K. B. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 kk - po odbyciu od dnia 25 maja 2016 roku do dnia 24 maja 2017 roku łącznej kary 1 roku pozbawienia wolności za przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 289 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 23 listopada 2015 roku, w sprawie II K 79/15.

Sąd oskarżonego K. B. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, z tym ustaleniem, że czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 6 października 2007 roku o sygn. akt VI K 340/07p za czyn z art. 178a § 1 kk tj. kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie w sprawie II K 79/15 z dnia 23 listopada 2015 roku za przestępstwa umyślne wskazane w art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 289 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą odbył w okresie od 25 maja 2016 roku do 24 maja 2017 roku, to jest występku z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Zgodnie z treścią art. 178a § 4 kk, sprawca czynu z art. 178a § 4 kk podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk. Sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości, bacząc przy tym by dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego. Sąd miał także na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, jak też dyrektywy w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Za okoliczność obciążającą oskarżonego Sąd uznał znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, a co za tym idzie takiego, które bardzo często w sposób bezpośredni zagraża najwyższemu dobrom chronionym prawem, tj. zdrowiu i życiu ludzkiemu. Ponadto do okoliczności obciążających oskarżonego Sąd zaliczył jego uprzednią wielokrotną karalność. K. B. (1) już w przeszłości dopuszczał się czynów tego samego rodzaju. W związku z tym oskarżony niewątpliwie zdawał sobie sprawę z naganności swojego postępowania, jednakże w żaden sposób nie powstrzymało go to przed popełnieniem kolejnego przestępstwa. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach przyznał, że przed jazdą spożywał alkohol. Mimo to zdecydował się pokonać trasę ok. 25 km. Co prawda poruszał się on porą nocną, jednakże został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli na drodze wojewódzkiej. K. B. (1) prowadząc pojazd, stanowił źródło niebezpieczeństwa zarówno dla siebie, jak i dla innych uczestników ruchu drogowego. Oskarżonego do jazdy w stanie nietrzeźwości nie skłoniła też żadna uzasadniona życiowo okoliczność.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się oskarżonego do winy. Innych okoliczności łagodzących Sąd nie dopatrzył się. W ocenie Sąd nie należy także przeceniać przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynów. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w oczywisty sposób świadczy o winie oskarżonego, który został przyłapany na gorącym uczynku i w zasadzie trudno by mu było zaprzeczyć faktowi kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.

Mając zatem na uwadze wskazane powyżej okoliczności obciążające i łagodzące Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności. Sąd baczyl, aby dolegliwość wymierzonej kary nie przekraczała stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynów. Sąd uznał, że wymierzona kara za popełnione przestępstwo będzie adekwatna do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. W ocenie Sądu kara w orzeczonym wymiarze

spełni także stawiane jej cele zapobiegawcze i wychowawcze w odniesieniu do oskarżonego, jak też w sposób prawidłowy wpłynie na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd uwzględnił więc wymagania z zakresu prewencji indywidualnej i ogólnej oraz potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Bez wątpienia popełnienie czynu z art. 178a § 1 i 4 kk skutkuje obowiązkiem orzeczenia kary pozbawienia wolności. W świetle art. 69 § 1 i 4 kk wykonanie tej kary nie może być wobec K. B. (1) warunkowo zawieszona. Zgodnie bowiem z treścią art. 69 § 1 kk, Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zauważyć także należy, że zgodnie z treścią art. 69 § 4 kk wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Sąd brał również pod uwagę fakt, że oskarżony odbywał już kary pozbawienia wolności za przestępstwa tego samego rodzaju, które jednak nie powstrzymały go od ponownego popełnienia czynu z art. 178a kk

W niniejszej sprawie nie zachodził wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami, w związku z tym Sąd na podstawie art. 42 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 złotych. Przepisu art. 43a § 2 kk wskazuje, że orzeczenie wobec oskarżonego wskazanego świadczenia pieniężnego jest obligatoryjne w sytuacji za przestępstwo z art. 178a § 4 kk. Jego wysokość została orzeczona wobec oskarżonego w najniższym możliwym wymiarze czyli przez zasądzenie od niego na rzecz wskazanego Funduszu kwoty 10.000 zł.

Sąd mając na uwadze sytuację majątkową K. B. (1), fakt, że posiada on stałą pracę i osiąga z tego tytułu dochód, zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie kwotę 180 zł tytułem opłaty oraz kwotę 70 zł tytułem kosztów postępowania w sprawie. O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.)